

**Bryssel den 26 juni 2026
(OR. en)**

11011/26

**Interinstitutionellt ärende:
2026/0186 (NLE)**

**JAI 872
FRONT 123
ASILE 60
MIGR 176
COEST 503
SOC 425**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	26 juni 2026
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2026) 345 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT om förlängning till och med den 4 mars 2028 av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382

För delegationerna bifogas dokument – COM(2026) 345 final.

Bilaga: COM(2026) 345 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 26.6.2026
COM(2026) 345 final

2026/0186 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

**om förlängning till och med den 4 mars 2028 av det tillfälliga skydd som infördes genom
genomförandebeslut (EU) 2022/382**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Den 4 mars 2022 antog rådet genomförandebeslut 2022/382¹ och aktiverade rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 (*direktivet om tillfälligt skydd*)² för vissa kategorier av personer³ som fördrivits den 24 februari 2022 eller senare till följd av de ryska väpnade styrkornas militära invasion av Ukraina som inleddes den dagen. I enlighet med artikel 4.1 i direktivet om tillfälligt skydd är varaktigheten för det tillfälliga skyddet inledningsvis ett år och kan förlängas automatiskt med sex månader i taget i högst ett år. Det tillfälliga skyddet har förlängts automatiskt med ett år till och med den 4 mars 2024.

I kraft av artikel 4.2 i direktivet om tillfälligt skydd får det tillfälliga skyddet förlängas med upp till ett år om det fortfarande finns skäl för tillfälligt skydd, genom beslut av rådet med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen, som även ska pröva varje begäran från en medlemsstat om att kommissionen ska lägga fram ett sådant förslag för rådet. Det tillfälliga skyddet förlängdes med ytterligare perioder på ett år vardera, först till och med den 4 mars 2025⁴, sedan till och med den 4 mars 2026⁵ och senare till och med den 4 mars 2027⁶.

Detta förslag har två syften. För det första syftar förslaget till att förlänga det tillfälliga skydd som infördes genom rådets genomförandebeslut (EU) 2022/382 med ytterligare ett år. Därmed förlängs det tillfälliga skyddet för de kategorier av personer som anges i rådets genomförandebeslut (EU) 2022/382 för perioden från och med den 5 mars 2027 till och med den 4 mars 2028. För det andra syftar förslaget till att göra det tillfälliga skyddet förenligt med Ukrainas övergripande förmåga att försvara sig mot Rysslands olagliga anfällskrig. Det föreslås därför att tillfälligt skydd i regel inte ska beviljas personer som lämnar Ukraina från och med den dag då detta beslut träder i kraft och som inte kan visa att de har tillstånd av de ukrainska myndigheterna att lämna Ukraina i enlighet med sina militära skyldigheter.

¹ RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2022/382 av den 4 mars 2022 om fastställande av att det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer från Ukraina i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2001/55/EG, med följden att tillfälligt skydd införs.

² RÅDETS DIREKTIV 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta.

³ I artikel 2 i rådets genomförandebeslut (EU) 2022/382 föreskrivs att tillfälligt skydd är tillämpligt på a) ukrainska medborgare bosatta i Ukraina före den 24 februari 2022, b) statslösa personer, och medborgare i andra tredjeländer än Ukraina, som åtnjöt internationellt skydd eller motsvarande nationellt skydd i Ukraina före den 24 februari 2022 samt c) familjemedlemmar till personer som avses i leden a och b. Medlemsstaterna ska tillämpa antingen detta beslut eller tillräckligt skydd enligt sin nationella rätt vad gäller statslösa personer och medborgare från andra tredjeländer än Ukraina som på grundval av ett giltigt permanent uppehållstillstånd som utfärdats i enlighet med ukrainsk rätt kan visa att de var lagligen bosatta i Ukraina före den 24 februari 2022 och som inte kan återvända till sitt ursprungsland eller sin ursprungsregion på trygga och varaktiga villkor.

⁴ Rådets genomförandebeslut (EU) 2023/2409 av den 19 oktober 2023 om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382.

⁵ [Rådets genomförandebeslut \(EU\) 2024/1836 av den 25 juni 2024 om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut \(EU\) 2022/382.](#)

⁶ [Rådets genomförandebeslut \(EU\) 2025/1460 av den 15 juli 2025 om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut \(EU\) 2022/382.](#)

Den situation som ledde till aktiveringen av tillfälligt skydd kvarstår och därför behövs en ytterligare förlängning.

I april 2026 hade tillfälligt skydd i EU beviljats nästan 4,4 miljoner personer som fördrivits från Ukraina⁷, varav omkring 58 % är kvinnor⁸. När det gäller ålder utgör minderåriga (både flickor och pojkar) nästan 30 % av den totala gruppen. Antalet personer som åtnjuter tillfälligt skydd i EU:s medlemsstater har relativt stadigt legat kring 4,3 miljoner människor, med en liten tendens till ökning (från 4,21 miljoner människor i april 2024 till 4,26 miljoner i mars 2025 och till 4,37 miljoner i april 2026). Tyskland, Polen och Tjeckien är fortfarande de medlemsstater som tagit emot flest personer som beviljats tillfälligt skydd (nästan 1,28 miljoner personer i Tyskland, omkring 970 000 i Polen och drygt 380 000 i Tjeckien). Sedan direktivet om tillfälligt skydd aktiverades har medlemsstaterna gjort väsentliga ansträngningar för att stödja människor som fördrivits från Ukraina och underlätta deras integration i mottagarsamhällena, till exempel i utbildningssystemen och på arbetsmarknaden. De har också fortsatt ansträngt sig för att öka mottagningskapaciteten och beredskapsplaneringen. EU:s svar på Rysslands angrepp på Ukraina fortsätter att kännetecknas av starka inslag av solidaritet, för det första med Ukraina och dess folk, vilket återspeglas i de ansträngningar som medlemsstaterna och deras befolkningar visat prov på i mottagandet av fördrivna personer, och för det andra mellan medlemsstaterna.

Aktiveringen av direktivet om tillfälligt skydd innebär dels att de som beviljas tillfälligt skydd får tillgång till en rad harmoniserade rättigheter, dels att man fortsatt kan minska risken för att medlemsstaternas asylsystem inte klarar av att behandla inkommande ansökningar på ett effektivt sätt. Mellan februari 2022 och mars 2026 lämnades omkring 94 390 ansökningar om internationellt skydd in (jämfört med 75 850 mellan februari 2022 och mars 2025) av ukrainska medborgare i EU. Mellan januari och mars 2026 minskade antalet ansökningar om internationellt skydd som lämnats in av ukrainska medborgare med 57 % jämfört med perioden januari–mars 2025, och de flesta ansökningarna rörde i första hand Frankrike och i andra hand Polen. Trots ökningen visar det fortsatt begränsade totala antalet att det tillfälliga skyddet har gett önskat resultat, bland annat genom att förhindra att medlemsstaternas asylsystem överbelastas.

Enligt den avsiktsundersökning som FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) genomförde i juli 2025⁹ hade andelen fördrivna personer som planerar eller hoppas att kunna återvända till Ukraina i framtiden minskat jämfört med sex månader innan (från 65 % i januari–februari 2024 till 61 % i juli–augusti 2024), medan andelen osäkra vad gäller återvändande hade ökat (från 24 % till 27 %) liksom den andel som inte tror att ett återvändande är möjligt (från 11 % till 12 %). Enligt en undersökning från Internationella organisationen för migration (IOM)¹⁰ uppger en stor andel tillfrågade (70 %) att de har för avsikt att återvända till Ukraina när och om det är säkert.

Enligt en undersökning¹¹ från Europeiska unionens asylbyrå (EUAA) var dessutom omkring en femtedel fast beslutna att inte återvända till Ukraina, medan 22 % var benägna att inte återvända och 31 % var osäkra. Däremot var endast 14 % av de tillfrågade 2025 fast beslutna att återvända och 13 % var benägna att återvända. Den andel personer som är fast beslutna att

⁷ Fler än 4,54 miljoner, inklusive EU:s medlemsstater, Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz.

⁸ Om inte annat anges kommer alla uppgifter om tillfälligt och internationellt skydd från Eurostat (Database – Eurostat).

⁹ [Policy brief Forecasting Refugee Return to Ukraine amid ongoing war and uncertainty.](#)

¹⁰ Ukraine Regional Response: Needs, Intentions, and Border Crossings | Displacement Tracking Matrix

¹¹ Ad hoc-rapport: *Situation in Ukraine and Displacement to the EU+: Trends, Drivers and Future Prospects* (september 2025).

inte återvända har ökat stadigt med tiden från 5 % till 12 % och senare till 20 %. Den andel personer som är benägna att inte återvända har däremot ökat från 12 % till 15 % och senare till 22 %.

Dessa undersökningar bekräftar att en majoritet av dem som fördrivits från Ukraina anser att de fortfarande inte kan återvända till Ukraina på trygga och varaktiga villkor.

I Ukraina fortsätter Rysslands anfallskrig med oförminskad styrka. Ryssland fortsätter att avsiktligt och systematiskt rikta in sina attacker på civil infrastruktur och befolkade områden. Enligt FN:s övervakningsuppdrag för mänskliga rättigheter i Ukraina ökade antalet civila dödsoffer i maj 2026 med 93 % jämfört med samma månad 2025. Det är en betydande upptrappning och understryker hur kriget fortsätter att skörda offer bland civila och plåga dem.

De ryska styrkornas oförutsägbara luft- och drönanangrepp, som når regioner långt bortom frontlinjen, fortsätter att utgöra ett allvarligt hot i hela landet. Attackerna belyser den pågående aggressionens stora geografiska omfattning och urskillningslösa karaktär. Luftangreppen har allvarligt försämrat tillgången till tillförlitlig el-, värme- och vattenförsörjning, och miljontals människor drabbades av upprepade långvariga strömbavbrott i slutet av 2025.

IOM uppskattade i december 2025 att det finns 3 712 000 internflyktingar i Ukraina¹². Tre fjärdedelar (71 %) av dem hade varit fördrivna i över två år och 82 % i över ett år. Andelen internflyktingar som hade varit fördrivna i mer än två år var störst bland de internflyktingar som bodde i västra Ukraina. Enligt uppgifterna i den femte rapporten om snabbbedömning av skador och behov (RDNA5)¹³ hade socialministeriet i december 2025 officiellt registrerat 4 618 666 personer som internflyktingar. Fattigdomen uppges ha ökat ytterligare under 2025. Krigets återverkningar fortsätter att vara ojämna och de hårdast drabbade är kvinnor (inbegripet när det gäller sysselsättning och hushållens kritiska behov), personer med funktionsnedsättning, barn och ungdomar, internflyktingar och äldre. Fler än 15 000 människor har dödats, fler än 40 600 har skadats och miljontals har förlorat sina hem.

FN:s kontor för samordning av humanitära frågor (Ocha) uppskattade i januari 2026 att omkring 10,8 miljoner människor var i akut behov av humanitärt bistånd i Ukraina¹⁴.

I kombination med den svåra humanitära situationen i Ukraina skulle den instabila situationen dessutom kunna leda till ytterligare massiv tillströmning till unionen av ännu fler fördrivna personer i behov av skydd.

Den rådande osäkra och instabila situationen i Ukraina gör det inte möjligt att avsluta det tillfälliga skyddet för personer som i dagsläget åtnjuter tillfälligt skydd i EU:s medlemsstater och för dem som fortfarande kan komma att behöva det. Dessa personer behöver fortfarande skydd i unionen. Samtidigt kvarstår risken för att de nationella asylsystemen inte kan fungera effektivt, om det tillfälliga skyddet snart skulle upphöra och alla dessa personer samtidigt skulle ansöka om internationellt skydd.

Mot bakgrund av den ovan beskrivna utvecklingen anser kommissionen att skälen till tillfälligt skydd kvarstår och att det tillfälliga skyddet därför bör förlängas som ett nödvändigt och lämpligt svar på den nuvarande situationen. Förlängningen bör antas så snart som möjligt och med ytterligare ett år, dvs. för perioden från och med den 5 mars 2027 till och med den 4

¹² [Ukraine internal displacement report, General population survey, Round 22](#), januari 2026.

¹³ *Ukraine - Fifth Rapid Damage and Needs Assessment (RDNA5): February 2022 - December 2025.*

¹⁴ *Ukraine Humanitarian Needs and Response Plan 2026* (januari 2026) (finns bara på engelska och ukrainska).

mars 2028, i enlighet med artikel 4.2 i direktivet om tillfälligt skydd. Detta är ägnat att säkerställa att personer som fördrivits från Ukraina och som befinner sig i EU:s medlemsstater får så mycket stabilitet och framtidsutsikter som möjligt under rådande omständigheter.

Detta är i linje med unionens åtagande att ge stöd till Ukraina och dess folk så länge det behövs och unionens stöd för en genomgripande, rättvis och varaktig fred som bygger på principerna i Förenta nationernas stadga och i internationell rätt. Om de omständigheter som ledde till att direktivet om tillfälligt skydd aktiverades upphör att föreligga före den 4 mars 2028 kan Europeiska kommissionen lägga fram ett förslag för rådet i enlighet med artikel 6 i direktivet om tillfälligt skydd. Genom bestämmelsen kan rådet avsluta det tillfälliga skyddet genom ett beslut som fattats med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen, som även måste pröva varje begäran från en medlemsstat om att kommissionen ska lägga fram ett förslag för rådet. Ett sådant beslut från rådet skulle behöva grundas på ett konstaterande av att situationen i ursprungslandet gör det möjligt för dem som beviljats tillfälligt skydd att tryggt och varaktigt återvända, med vederbörlig respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter samt för medlemsstaternas skyldigheter i fråga om *non-refoulement*.

Vidare bör medlemsstaterna ges möjlighet att i tid vidta nödvändiga administrativa och rättsliga åtgärder (t.ex. att förnya uppehållstillstånd) för att förbereda sig inför förlängningen av det tillfälliga skyddet.

En ytterligare förlängning av det tillfälliga skyddet bör inte undergräva Ukrainas legitima övergripande förmåga att försvara sig.

Europeiska rådet har vid flera tillfällen konsekvent betonat unionens stöd till Ukraina och bekräftat unionens fortsatta fasta och orubbliga stöd för Ukrainas oberoende, suveränitet och territoriella integritet inom landets internationellt erkända gränser samt unionens åtagande att i samordning med likasinnade partner och allierade fortsätta att tillhandahålla omfattande politiskt, finansiellt, ekonomiskt, humanitärt, militärt och diplomatiskt stöd till Ukraina och dess befolkning. Europeiska rådet stödde en övergripande, rättvis och varaktig fred i Ukraina som grundas på principerna i Förenta nationernas stadga och internationell rätt och bygger på robusta och trovärdiga säkerhetsgarantier för Ukraina, och underströk att det är avgörande att säkerställa att Ukraina har budgetmedel och militära medel för att fortsätta att utöva sin naturliga rätt till självförsvar och att bekämpa och avvärja Rysslands angrepp.

Som en del av unionens svar på krisen infördes tillfälligt skydd. Det tillfälliga skyddet är emellertid inte absolut. Det är ett förfarande av undantagskaraktär som kan tillämpas på specifika grupper av personer som fastställs i ett rådsbeslut i enlighet med artikel 5 i direktivet. Samtidigt ger direktivet möjlighet att utesluta personer från tillfälligt skydd på grundval av fastställda objektiva kriterier.

I detta sammanhang bör Ukrainas militära behov av att försvara sig mot det olagliga ryska anfallskriget, och särskilt de skyldigheter avseende värnplikt som Ukraina legitimt definierat i sin rättsordning, beaktas fullt ut samtidigt som fördrivna personer från Ukraina ges fullt stöd genom tillfälligt skydd. Det är därför viktigt att unionen tillämpar det tillfälliga skyddet på ett sätt som säkerställer Ukrainas övergripande förmåga att på bästa sätt försvara sig mot Rysslands olagliga anfallskrig och att fritt besluta om organisationen av sina försvarsstyrkor.

Samtidigt som det fortfarande är en prioritet att skydda fördrivna personer från Ukraina som är i behov av skydd är avsikten därför att tillfälligt skydd i regel inte ska beviljas personer som lämnar Ukraina från och med den dag då detta beslut träder i kraft och som inte kan styrka för de nationella myndigheterna att de har tillstånd av de ukrainska myndigheterna att lämna Ukraina i enlighet med sina militära skyldigheter.

En av orsakerna till att det tillfälliga skyddet aktiverades var att bevara medlemsstaternas asylsystem genom att minimera formaliteterna inför en massiv tillströmning av fördrivna personer. Det är viktigt att bevara ett system för tillfälligt skydd som är lätt att tillämpa och som gör det möjligt att snabbt kontrollera personer som har tillstånd att lämna Ukraina i enlighet med sina militära skyldigheter. I detta sammanhang håller till exempel de ukrainska myndigheterna på att utveckla en särskild applikation, Reserv+, som skulle göra det möjligt att ladda ned och skriva ut dokument om undantag från militära skyldigheter.

I syfte att säkerställa rättssäkerhet bör kontrollen av sådana krav endast tillämpas på nyanlända som söker tillfälligt skydd från och med ikraftträdandet av detta beslut. Många fördrivna personer som har fått tillfälligt skydd har nu befunnit sig i EU i flera år och har integrerats i sina värdssamhällen genom att lära sig språket, hitta arbete och delta i utbildning. Det är därför lämpligt att dessa personer behåller sin tillfälliga skyddsstatus och de rättigheter som följer därav.

Kommissionen påminner om att direktivet om tillfälligt skydd innebär att en person kan åtnjuta de rättigheter som är knutna till statusen i endast en medlemsstat åt gången. Medlemsstaterna bör därför avslå ansökningar om uppehållstillstånd som görs med stöd av artikel 8.1 i direktiv 2001/55/EG när det är uppenbart att den berörda personen redan har erhållit uppehållstillstånd på denna grund i en annan medlemsstat och därför åtnjuter de rättigheter som är knutna till det tillfälliga skyddet i den staten (se i detta avseende punkt 30 i domstolens dom (tionde avdelningen) av den 27 februari 2025 i mål C-753/23 [Krasiliva]).

I detta syfte, som också påpekas i rådets rekommendation om en samordnad strategi för övergången från tillfälligt skydd¹⁵, är det fortfarande viktigt att regelbundet ladda upp uppgifter på plattformen för tillfälligt skydd, inbegripet uppgifter om inaktiva registreringar, och att vid behov göra en snabb uppföljning vid dubbla registreringar.

Behovet av att fortsätta tillhandahålla skydd, tillsammans med möjligheten för personer som beviljats tillfälligt skydd att välja i vilken medlemsstat de vill åtnjuta tillfälligt skydd, har påverkat medlemsstaternas mottagningssystem, i synnerhet i sådana länder som samtidigt hanterar ett stort antal personer som åtnjuter tillfälligt skydd i kombination med ett stort antal ansökningar om internationellt skydd eller bostadsbrist. På denna punkt är det framdeles viktigt att fortsätta verka för att säkerställa en bättre balans mellan de olika medlemsstaternas ansträngningar. Det är fortfarande en prioritet att säkerställa fördrivna personers oberoende och övergång från mottagningssystem till långtidsboende.

Parallellt med förlängningen av det tillfälliga skyddet i linje med detta förslag till rådets beslut bör medlemsstaterna dessutom som en prioriterad fråga intensifiera genomförandet av rådets rekommendation om en samordnad strategi för övergången från tillfälligt skydd genom att införa långsiktiga och hållbara lösningar. Medlemsstaterna bör särskilt fokusera på att se till att personer som åtnjuter tillfälligt skydd kan övergå till andra former av rättslig status samt stödja underlättande av frivilligt återvändande och hållbar återanpassning i Ukraina när situationen så tillåter.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag är helt förenligt med EU:s regelverk på asylområdet eftersom direktivet om tillfälligt skydd utgör en integrerad del av det gemensamma europeiska asylsystemet och utarbetades för att hantera en extraordinär situation med massiv tillströmning av fördrivna personer, vilket fortfarande är fallet på grund av Rysslands fullskaliga invasion av Ukraina.

¹⁵ [Rådets rekommendation av den 16 september 2025 om en samordnad strategi för övergången från tillfälligt skydd för fördrivna personer från Ukraina.](#)

Förslaget är också fullt förenligt med Europeiska unionens mål att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, öppet för personer som tvingade av omständigheterna berättigat söker skydd i Europeiska unionen.

Förslagets olika inslag är också förenliga med de rättsakter som ingår i den migrations- och asylpakt som antogs i maj 2024 och började tillämpas i juni 2026. Parlamentet och rådet har enats om att behålla direktivet om tillfälligt skydd som en del av de verktyg som står till EU:s förfogande vid massiv tillströmning av skyddssökande. Direktivet om tillfälligt skydd har visat sig vara ett viktigt instrument för att tillhandahålla omedelbart skydd i EU. I nuläget är direktivet även fortsättningsvis det lämpligaste instrumentet för att hantera den fördrivning som orsakats av Rysslands anfallskrig mot Ukraina.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag är helt förenligt med behovet av att göra det möjligt för medlemsstaterna att handlägga potentiella ansökningar om internationellt skydd på ett ordnat sätt utan att deras asylsystem överbelastas och att fortsätta att sörja för nödvändiga åtgärder vid massiv tillströmning av fördrivna personer från Ukraina så att medlemsstaternas asylsystem inte överbelastas. Det är också förenligt med unionens yttre åtgärder. Detta förslag är även förenligt med EU:s restriktiva åtgärder och andra åtgärder som också vidtagits med anledning av Rysslands angrepp på Ukraina. Detta förslag är en del av en omfattande uppsättning EU-åtgärder som svar på Rysslands anfallskrig mot Ukraina.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 4.2 i rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer, med tanke på att skälen till tillfälligt skydd kvarstår. I den artikeln föreskrivs att om det fortfarande finns skäl för tillfälligt skydd, får rådet, på förslag av kommissionen, med kvalificerad majoritet besluta att förlänga det tillfälliga skyddet med upp till ett år.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

I avdelning V i EUF-fördraget, om ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, ges Europeiska unionen vissa befogenheter i dessa frågor. Dessa befogenheter måste utövas i enlighet med artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen, dvs. endast om och i den utsträckning som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av de enskilda medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås av Europeiska unionen.

Situationen i Ukraina till följd av Rysslands anfallskrig fortsätter påverka EU som helhet. Den har bemötts genom ett unikt och enat svar från Europeiska unionen. Detta visar att det fortfarande krävs EU-lösningar och EU-stöd samt stark samordning på EU-nivå, eftersom det finns ett kontinuerligt behov av att alla medlemsstater reagerar effektivt på situationen tillsammans och säkerställer att samma normer och harmoniserade rättigheter tillämpas i hela unionen för de nästan 4,4 miljoner människor som för närvarande åtnjuter tillfälligt skydd här i unionen. Utöver den kvarstående tillströmningen kan ytterligare massiv tillströmning inte uteslutas på grund av att situationen i Ukraina fortsätter att vara instabil. Det står klart att enskilda medlemsstaters åtgärder inte räcker till för att hantera behovet av en gemensam EU-lösning på vad som tydligt utgör en utmaning för hela EU.

En sådan gemensam lösning kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna på egen hand, utan kan snarare, på grund av omfattningen och verkningarna av detta föreslagna genomförandebeslut från rådet, bättre uppnås och samordnas på unionsnivå, vilket även medlemsstaterna själva har signalerat. Unionen måste därför agera och kan vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen.

Tillfälligt skydd är en process av exceptionell och omedelbar karaktär med harmoniserade rättigheter i hela unionen. Det finns inget ansökningsförfarande för tillfälligt skydd eller tillräckligt skydd enligt nationell rätt. Berörda personer bör därför när de anmäler sig till myndigheterna för att utöva de rättigheter som är knutna till tillfälligt skydd eller tillräckligt skydd endast behöva styrka medborgarskap, rätt till internationellt skydd eller motsvarande skyddsstatus, bosättning i Ukraina eller familjeband, beroende på vad som är tillämpligt. Rätten till tillfälligt skydd är omedelbar men inte absolut, vilket framgår av flera bestämmelser i direktivet om tillfälligt skydd. Det är därför lämpligt att på unionsnivå fastställa ett gemensamt kontrollkrav som säkerställer att medlemsstaterna har ett samordnat operativt tillvägagångssätt när de bedömer nya begäranden om återopande av rättigheter som är knutna till tillfälligt skydd, och därigenom förhindra fragmentering och bevara integriteten i systemet för tillfälligt skydd.

I syfte att möjliggöra ett förfarande som minimerar formaliteterna och inte skapar en administrativ börda för den nationella förvaltningen bör kontrollen, i tillämpliga fall enligt ukrainsk rätt, av att de berörda personerna har beviljats ett tillstånd av de ukrainska myndigheterna som bekräftar att de lämnar Ukraina i enlighet med sina militära skyldigheter anses som tillräcklig bevisning för att styrka rätten till tillfälligt skydd.

- **Proportionalitetsprincipen**

I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen föreskriver det föreslagna genomförandebeslutet från rådet en förlängning av det tillfälliga skyddet under en begränsad tidsperiod, dvs. i ett år, för den specifika grupp av personer som det redan omfattar.

Den föreslagna åtgärden är begränsad till vad som är nödvändigt med tanke på omfattningen av och allvaret i situationen i Ukraina, som innebär att omkring 4,4 miljoner fördrivna personer som för närvarande befinner sig i EU:s medlemsstater inte kan återvända till Ukraina på trygga och varaktiga villkor. Dessutom utgör denna förlängning en proportionerlig åtgärd med tanke på den rådande situationen, eftersom det tillfälliga skyddet har gjort att medlemsstaternas asylsystem inte har överbelastats av en betydande mängd ansökningar från personer som anländer till EU:s medlemsstater.

Kravet på att kontrollera att de berörda personerna har beviljats ett tillstånd av de ukrainska myndigheterna som bekräftar att de lämnar Ukraina i enlighet med sina militära skyldigheter är proportionerligt. Det är begränsat till vad som är absolut nödvändigt för att undvika att det fortsatta behovet av att ge tillfälligt skydd undergräver Ukrainas övergripande förmåga att försvara sig mot bakgrund av landets föränderliga militära behov. Det är legitimt för Ukraina att i sin rättsordning fastställa skyldigheter i fråga om värnplikt, inbegripet undantag från dessa, vilka hindrar väldefinierade grupper från att lämna Ukraina¹⁶.

¹⁶ Enligt ukrainsk lag får ukrainska män i värnpliktsålder (25–60 år) och ukrainska män på reservlistan (23–25 år) inte lämna Ukraina. Ukrainska män i åldern 18–22 år får, sedan den ukrainska militärlagen luckrades upp i augusti 2025, lämna Ukraina, med undantag för de män (och kvinnor) som frivilligt beslutat sig för att ansluta sig till de militära styrkorna.

Kontrollen av att personen kan lämna Ukraina utan att bryta mot militära skyldigheter är utformad som en framåtblickande åtgärd som avser framtida begäranden. Syftet är att hitta en lämplig balans mellan behovet av att ta hänsyn till Ukrainas försvarsbehov och behovet av rättssäkerhet och bevarande av rättigheterna och de berättigade förväntningarna för personer som redan åtnjuter skydd i unionen.

Kontrollen av ett sådant krav påverkar dessutom inte myndigheternas beslutsbefogenheter i ett specifikt fall och påverkar inte heller någon persons rätt att söka internationellt skydd i unionen. Rätten för personer som anländer från Ukraina att söka asyl skulle förbli intakt som sådan, men enbart vapenvägran räcker inte som giltig grund för internationellt skydd – se i detta sammanhang EUAA:s praktiska vägledning om politisk åskådning.

- **Val av instrument**

Artikel 4.2 i direktivet om tillfälligt skydd kräver ett genomförandebeslut från rådet för att förlänga det tillfälliga skyddet med upp till ett år om det fortfarande finns skäl för tillfälligt skydd.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Evidensbaserat beslutsfattande**

EU:s nätverk för beredskap och krishantering på migrationsområdet med fokus på Ukraina och solidaritetsplattformen för Ukraina¹⁷ fortsätter sin verksamhet i syfte att skapa en gemensam situationsmedvetenhet om migrationskonsekvenserna av Rysslands fullskaliga invasion av Ukraina och EU:s och medlemsstaternas beredskap respektive samordnade svar på krisen tack vare ett regelbundet utbyte. Inom båda forumen har man diskuterat hur EU:s övergripande beredskap och beredskapsplanering skulle kunna öka. Information och data om den rådande situationen och om människors förflyttningar samlas in kontinuerligt. Parterna fortsätter sina diskussioner i möten inom plattformen för registrering av tillfälligt skydd från fall till fall om ett lämpligt utbyte av information mellan medlemsstaterna om personer som åtnjuter tillfälligt skydd eller tillräckligt skydd enligt nationell rätt, samtidigt som dubbla registreringar inom samma medlemsstat eller i flera medlemsstater upptäcks. Mot bakgrund av det stora antalet fördrivna barn och ungdomar tar man vid dessa insatser i allt större utsträckning hänsyn till uppgifter om integration i utbildningssystemen.

Under de senaste månaderna har Europeiska kommissionen regelbundet diskuterat med de ukrainska motparterna om hur man kan förena skyddet av det ukrainska folket med landets försvarsbehov.

Dessutom bedöms situationen i Ukraina regelbundet av Europeiska kommissionen, andra organisationer såsom Världsbanken och FN samt Ukrainas regering. Världsbanken publicerar rapporter med en snabbedömning av skador och behov i Ukraina¹⁸.

¹⁷ Plattformen inrättades av kommissionen för att samordna de operativa insatserna mellan medlemsstaterna i enlighet med artikel 3.2 i rådets beslut 2022/382. Bland annat samlar man in information och undersöker de behov som identifierats i medlemsstaterna så att man kan samordna den operativa uppföljningen av dessa behov.

¹⁸ Världsbanksgruppen, *Ukraine Fifth Rapid Damage and Needs Assessment (RDNA5)* (februari 2022–december 2025).

Sedan kriget bröt ut har IOM arbetat för att öka insikterna i de fördrivnas situation och spåra interna tvångsflyttningar i Ukraina och rörlighetsflöden, utöver arbetet med att genom enkäter följa avsikterna bland dem som flyr kriget och dem som passerar gränsen tillbaka till Ukraina och villkoren för återvändandet. FN:s flyktingkommissariat har regelbundet offentliggjort information om avsikter och framtidsutsikter för (även internt) fördrivna personer från Ukraina. Enkäter och dokument från ovannämnda internationella organisationer visar att den rådande situationen fortfarande är instabil och osäker och därför inte möjliggör återvändande på trygga och varaktiga villkor. I februari 2026 uppskattade FN:s flyktingkommissariat att 5,9 miljoner människor på flykt från Ukraina har registrerats i hela världen¹⁹.

- **Samråd med berörda parter och insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

För att samla in evidensbaserad information har kommissionen genom nätverket för beredskap och krishantering på migrationsområdet och solidaritetsplattformen regelbundet samrått med medlemsstaternas myndigheter, Europeiska utrikestjänsten och relevanta EU-organ, ukrainska myndigheter och internationella organisationer, samtidigt som den upprätthåller utbyten med icke-statliga organisationer och civilsamhällesorganisationer.

Kommissionen har diskuterat en möjlig förlängning av det tillfälliga skyddet efter mars 2027 med medlemsstaterna på ministernivå i samarbete med de olika ordförandeskapen för Europeiska unionens råd, samt genom flera möten i mars och maj 2026 i rådets strategiska kommitté för invandring, gränser och asyl (Scifa) samt råden för rättsliga och inrikes frågor, där medlemsstaterna framhöll behovet av att så snart som möjligt förlänga det tillfälliga skyddet med ytterligare ett år för att upprätthålla en gemensam europeisk respons.

Vid det senaste Scifa-mötet i april 2026 konstaterade medlemsstaterna att den nuvarande instabila situationen inte gör det möjligt att avsluta det tillfälligt skyddet. Medlemsstaterna diskuterade också potentiella nya former för det tillfälliga skyddets omfattning i syfte att bättre återspegla den föränderliga situationen och förena tillfälligt skydd med Ukrainas föränderliga försvarsbehov. Vid RIF-rådets senaste möte i maj 2026 diskuterade medlemsstaterna olika alternativ för nya former som rör det tillfälliga skyddets omfattning och betonade behovet av en enkel tillämpning och vikten av att fatta ett beslut så snart som möjligt.

Inom solidaritetsplattformen hölls parallella och kompletterande dialoger där de flesta medlemsstater uttryckte behovet av att förlänga det tillfälliga skyddet med ytterligare ett år för att upprätthålla en gemensam europeisk respons, ge de berörda personerna klarhet och göra det möjligt för medlemsstaterna att vidta nödvändiga administrativa och rättsliga åtgärder på nationell nivå (t.ex. att förnya uppehållstillstånd). Medlemsstaterna uttryckte också behovet av att upprätthålla en enkel administrativ process för rätten till tillfälligt skydd och behovet av att undvika att asylsystemen överbelastas. Inrikesministrarna visade också vid det informella mötet i rådet den 4 juni allmänt stöd för att förlänga det tillfälliga skyddet med ytterligare ett år och för att överväga anpassningar som fullt ut skulle ta hänsyn till Ukrainas föränderliga försvarsbehov.

Kommissionen hade också regelbundna kontakter med myndigheter i Ukraina för att samla in information om situationen på plats. I enlighet med artikel 3 i direktivet om tillfälligt skydd samrådde kommissionen dessutom med FN:s flyktingkommissariat, som har bedömt situationen, lämnat relevanta synpunkter och gjort enkäter om fördrivna personers avsikter.

¹⁹ Ukraine Refugee Situation.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, liksom de skyldigheter som följer av internationell rätt, inbegripet Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Sedan Rysslands anfallskrig mot Ukraina inleddes har finansieringsbehov kopplade till tillämpningen av direktivet om tillfälligt skydd tillgodosetts inom budgeten för EU:s befintliga finansieringsinstrument för perioden 2014–2020 och 2021–2027, särskilt inom ramen för politiken för inrikes frågor och sammanhållning²⁰.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 1 fastställs en förlängning av det tillfälliga skyddet i ett år (från och med den 5 mars 2027 till och med den 4 mars 2028) för sådana fördrivna personer som avses i artikel 2 i rådets beslut, i dess ändrade lydelse enligt artikel 1 i det här beslutet.

I artikel 2 fastställs att tillfälligt skydd i regel inte ska beviljas personer som lämnar Ukraina från och med den dag då detta beslut träder i kraft och som inte kan styrka för de nationella myndigheterna att de har tillstånd av de ukrainska myndigheterna att lämna Ukraina i enlighet med sina militära skyldigheter.

I artikel 3 fastställs de datum då detta beslut träder i kraft och börjar tillämpas.

²⁰ Sammanhållningsinsatser för flyktingar i Europa, det så kallade Care-paketet (Care, Care-plus och Fast-Care).

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om förlängning till och med den 4 mars 2028 av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta¹, särskilt artikel 4.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Den 4 mars 2022 antog rådet genomförandebeslut (EU) 2022/382 om fastställande av att det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer från Ukraina i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2001/55/EG, med följden att tillfälligt skydd införs².
- (2) I enlighet med artikel 4.1 i direktiv 2001/55/EG var det tillfälliga skyddet först tillämpligt under en inledande period på ett år, till och med den 4 mars 2023, och förlängdes därefter automatiskt med ytterligare ett år till och med den 4 mars 2024.
- (3) Den 19 oktober 2023 antog rådet genomförandebeslut (EU) 2023/2409³ om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382 till och med den 4 mars 2025. Den 25 juni 2024 antog rådet genomförandebeslut (EU) 2024/1836⁴ om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382 till och med den 4 mars 2026. Den 15 juli 2025 antog rådet genomförandebeslut (EU) 2025/1460⁵ om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382 till och med den 4 mars 2027.

¹ EGT L 212, 7.8.2001, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>.

² Rådets genomförandebeslut (EU) 2022/382 av den 4 mars 2022 om fastställande av att det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer från Ukraina i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2001/55/EG, med följden att tillfälligt skydd införs (EUT L 71, 4.3.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/382/oj).

³ Rådets genomförandebeslut (EU) 2023/2409 av den 19 oktober 2023 om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382 (EUT L, 2023/2409, 24.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/2409/oj).

⁴ Rådets genomförandebeslut (EU) 2024/1836 av den 25 juni 2024 om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut (EU) 2022/382 (EUT L, 2024/1836, 3.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/1836/oj).

⁵ [Rådets genomförandebeslut \(EU\) 2025/1460 av den 15 juli 2025 om förlängning av det tillfälliga skydd som infördes genom genomförandebeslut \(EU\) 2022/382 \(EUT L, 2025/1460, 24.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/1460/oj\).](http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/1460/oj)

- (4) I samband med aktiveringen av direktiv 2001/55/EG enades medlemsstaterna enhälligt i ett uttalande⁶ den 4 mars 2022 om att inte tillämpa artikel 11 i det direktivet på personer som åtnjuter tillfälligt skydd i en viss medlemsstat i enlighet med genomförandebeslut (EU) 2022/382 och som flyttar till en annan medlemsstat utan tillstånd, såvida inte medlemsstaterna på bilateral basis kommer överens om något annat.
- (5) Eftersom en person kan åtnjuta de rättigheter som är knutna till tillfälligt skydd i endast en medlemsstat åt gången, bör medlemsstaterna, för att säkerställa att så är fallet och för att undvika flera registreringar för tillfälligt skydd, avslå ansökningar om uppehållstillstånd som görs med stöd av artikel 8.1 i direktiv 2001/55/EG när det är uppenbart att den berörda personen redan har erhållit uppehållstillstånd på denna grund i en annan medlemsstat och därför åtnjuter de rättigheter som är knutna till det tillfälliga skyddet, inklusive socialbidrag, i den staten. Detta skulle vara förenligt med Europeiska unionens domstols dom i mål C-753/23⁷, särskilt punkt 30.
- (6) För att skapa en aktuell lägesbild för operativa ändamål, en enhetlig förvaltning och enhetlig tillsyn av utfärdandet av uppehållstillstånd bör medlemsstaterna regelbundet ladda upp korrekta och aktuella uppgifter på plattformen för registrering av tillfälligt skydd, inbegripet uppgifter om inaktiva registreringar.
- (7) För närvarande åtnjuter nästan 4,4 miljoner personer som fördrivits från Ukraina tillfälligt skydd i unionen. Det totala antalet registreringar av personer som åtnjuter tillfälligt skydd har förblivit relativt stabilt på omkring 4,3 miljoner, med en liten allmän tendens till ökning, och få har rapporterat att de återvänder hem till Ukraina permanent. Situationen i Ukraina gör att en majoritet av de fördrivna personerna inte kan återvända till Ukraina på trygga och varaktiga villkor. IOM uppskattade i december 2025 att det finns 3 712 000 internflyktingar i Ukraina⁸. Tre fjärdedelar (71 %) av dem hade varit fördrivna i över två år och 82 % i över ett år. Andelen internflyktingar som hade varit fördrivna i mer än två år var högst bland de internflyktingar som bodde i västra Ukraina. FN:s kontor för samordning av humanitära frågor (Ocha) uppskattar att omkring 10,8 miljoner människor i Ukraina är i akut behov av humanitärt bistånd år 2026.
- (8) Ytterligare massiv tillströmning kan inte uteslutas på grund av den svåra humanitära situationen, mer omfattande instabilitet och den osäkra situationen i Ukraina till följd av Rysslands anfallskrig, däribland intensifierade och upprepade flyganfall mot civilbefolkningen i hela landet. Risker för upptrappning kvarstår. Samtidigt kvarstår risken för att de nationella asylsystemen inte skulle fungera effektivt, om det tillfälliga skyddet snart skulle upphöra och alla dessa personer skulle ansöka om internationellt skydd samtidigt.
- (9) Eftersom det stora antalet fördrivna personer som åtnjuter tillfälligt skydd i unionen sannolikt inte kommer att minska så länge kriget mot Ukraina fortsätter är det nödvändigt att förlänga det tillfälliga skyddet för att hantera situationen för personer som för närvarande åtnjuter tillfälligt skydd i unionen eller som kommer att behöva

⁶ Förslag till RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT om fastställande av att det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer från Ukraina i den mening som avses i artikel 5 i rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001, med följden att tillfälligt skydd införs – Uttalande från medlemsstaterna.

⁷ Domstolens dom av den 27 februari 2025, A. N./Ministerstvo vnitra, C-753/23, ECLI:EU:C:2025:133.

⁸ *Ukraine Internal Displacement Report - Round 22*, januari 2026.

sådant skydd från och med den 5 mars 2027, eftersom det ger omedelbart skydd och tillgång till harmoniserade rättigheter samtidigt som formaliteterna minimeras i en situation med massiv tillströmning till unionen. Att förlänga det tillfälliga skyddet kommer sannolikt också att bidra till att säkerställa att medlemsstaternas asylsystem inte överbelastas vid en betydande ökning av antalet ansökningar om internationellt skydd som skulle kunna lämnas in av personer som åtnjuter tillfälligt skydd fram till och med den 4 mars 2027 om det tillfälliga skyddet upphörde vid den tidpunkten eller av personer som flyr kriget i Ukraina och som anländer till unionen efter det datumet, men före den 4 mars 2028.

- (10) Med tanke på att skälen för tillfälligt skydd kvarstår bör därför det tillfälliga skyddet för de kategorier av fördrivna personer som avses i genomförandebeslut (EU) 2022/382 förlängas till och med den 4 mars 2028.
- (11) Trots behovet av att förlänga det tillfälliga skyddet med ytterligare en tillfällig period på ett år är det viktigt att en gemensam unionsstrategi tar hänsyn till Ukrainas föränderliga försvarsbehov.
- (12) I sina slutsatser bekräftade Europeiska rådet sitt fortsatt fasta och orubbliga stöd för Ukrainas oberoende, suveränitet och territoriella integritet inom landets internationellt erkända gränser, liksom unionens åtagande att fortsätta att ge Ukraina och dess befolkning omfattande politiskt, finansiellt, ekonomiskt, humanitärt, militärt och diplomatiskt stöd. Europeiska rådet stödde en övergripande, rättvis och varaktig fred i Ukraina som grundas på principerna i Förenta nationernas stadga och internationell rätt och bygger på robusta och trovärdiga säkerhetsgarantier för Ukraina, och underströk att det är avgörande att säkerställa att Ukraina har budgetmedel och militära medel för att fortsätta att utöva sin naturliga rätt till självförsvar och att bekämpa och avvärja Rysslands angrepp.
- (13) I enlighet med rådets direktiv 2001/55/EG utgör systemet med tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer ett förfarande av undantagskaraktär som kan tillämpas på särskilda grupper av personer, varigenom objektiva kriterier för uteslutande kan fastställas med full respekt för de skyldigheter som följer av internationell rätt, unionsrätten och grundläggande rättigheter. I synnerhet bör en person inte beviljas tillfälligt skydd om de ukrainska myndigheterna inte har gett vederbörande tillstånd att lämna Ukraina på grund av att han eller hon måste fullgöra sina militära skyldigheter.
- (14) Ukrainas föränderliga militära behov av att försvara sig mot det ryska olagliga anfallskriget och särskilt de skyldigheter avseende värnplikt som Ukraina legitimt har definierat i sin rättsordning kräver unionens fulla stöd. I detta avseende bör medlemsstaterna ta full hänsyn till dessa behov och samtidigt ge fullt stöd till fördrivna personer från Ukraina genom tillfälligt skydd. Det är därför viktigt att unionen inte fortsätter att tillämpa det tillfälliga skyddet på ett sätt som, även om det gynnar fördrivna personer, kan hämma Ukrainas övergripande förmåga att på bästa sätt försvara sig mot Rysslands olagliga anfallskrig och att fritt besluta om organisationen av sina försvarsstyrkor.
- (15) I detta syfte ska tillfälligt skydd, utan att det påverkar unionsrätten och de grundläggande rättigheterna, i regel inte beviljas personer som inte kan styrka för de nationella myndigheterna att de har tillstånd av ukrainska myndigheter, när så är tillämpligt enligt ukrainsk rätt, att lämna Ukraina i enlighet med sina militära skyldigheter. Med tanke på behovet av att ta hänsyn till de nuvarande försvarsbehov

som Ukraina har fastställt, utan att påverka situationen för de personer som redan omfattas av tillfälligt skydd, bör kontrollen av ett sådant krav börja tillämpas på personer som fördrivits från Ukraina från och med dagen efter offentliggörandet av detta beslut i *Europeiska unionens officiella tidning*.

- (16) Rätten till tillfälligt skydd kan utnyttjas omedelbart. För att säkerställa en god förvaltning och korrekt registrering av den berörda personen får medlemsstaterna visserligen besluta att vissa krav, såsom ett registreringsformulär och framläggande av bevis i enlighet med rådets beslut (EU) 2022/382, ska vara uppfyllda, men ett av syftena med det tillfälliga skyddet är att säkerställa ett snabbt och enkelt ansökningsförfarande genom att minimera formaliteterna. Det är därför viktigt att medlemsstaternas myndigheter snabbt kan kontrollera att den berörda personen har tillstånd att lämna Ukrainas territorium i enlighet med sina militära skyldigheter. I detta sammanhang skulle medlemsstaterna till exempel kunna ha tillgång till det dokument som de ukrainska myndigheterna tillhandahåller genom den särskilda applikationen Reserv+ som håller på att utvecklas av Ukraina, där detta tillstånd bekräftas.
- (17) Den 16 september 2025 antog rådet sin rekommendation⁹ om en samordnad strategi för övergången från tillfälligt skydd för fördrivna personer från Ukraina. Denna förlängning påverkar inte det fortsatta genomförandet av de åtgärder som föreskrivs däri, vilket förblir en prioritering. I detta avseende bör medlemsstaterna på ett samordnat sätt se till att personer som åtnjuter tillfälligt skydd snabbare kan övergå till en annan rättslig status samt främja frivilligt återvändande och återanpassning när situationen tillåter det.
- (18) Detta beslut är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (19) Rådet bekräftar på nytt sitt åtagande att ge stöd till Ukraina och dess folk så länge det krävs och upprepar sitt stöd för en övergripande, rättvis och varaktig fred, som bygger på principerna i FN-stadgan och internationell rätt, och i händelse av en hållbar vapenvila är rådet berett att agera i enlighet med artikel 6.1 b i direktiv 2001/55/EG.
- (20) Irland är bundet av direktiv 2001/55/EG och deltar därför i antagandet och tillämpningen av detta beslut.
- (21) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta genomförandebeslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det tillfälliga skydd som ges till personer som fördrivits från Ukraina och som avses i artikel 2 i genomförandebeslut (EU) 2022/382, och som förlängdes genom genomförandebesluten

⁹ [Rådets rekommendation av den 16 september 2025 om en samordnad strategi för övergången från tillfälligt skydd för fördrivna personer från Ukraina \(EUT C, C/2025/5129, 23.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5129/oj\).](http://data.europa.eu/eli/C/2025/5129/oj)

(EU) 2023/2409, (EU) 2024/1836 och (EU) 2025/1460, förlängs härmed med ytterligare ett år, till och med den 4 mars 2028.

Artikel 2

Utan att det påverkar unionsrätten och de grundläggande rättigheterna ska tillfälligt skydd i enlighet med artikel 1 i genomförandebeslut (EU) 2025/1460 eller förlängt i enlighet med artikel 1 inte beviljas personer som inte har fullgjort sina militära skyldigheter enligt ukrainsk rätt och som därför inte har de ukrainska myndigheternas tillstånd att lämna Ukraina.

Denna artikel är inte tillämplig på personer som redan åtnjuter tillfälligt skydd den dag då detta beslut träder i kraft.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 5 mars 2027, med undantag för artikel 2, som ska tillämpas från och med den dag då detta beslut träder i kraft.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*